

[Hanne Reintoft.]

lidt forundret over den udtalelse, der kommer fra amterne, fordi man da flere steder har fået indtryk af, at det er et reelt problem.

Litten Hansen (VS):

VS er gået positivt ind i udvalgsarbejdet omkring dette lovforslag, og i den betænkning, der er afgivet, er VS også med blandt dem, der indstiller lovforslaget til vedtagelse, trods det at vi har haft meget, meget store betænkeligheder.

Disse betænkeligheder er efterhånden blevet så store, at vi har besluttet ikke at ville medvirke til lovforslagets endelige vedtagelse. Vi har sammen med SF stillet ændringsforslag vedrørende egnsteatrene, men det bliver naturligvis ikke vedtaget, og vi har sammen med SF, de radikale og socialdemokratiet afgivet en mindretalsudtalelse omkring § 16-teatrene, som er børneteater, opsøgende teater og egnsteater, men som bekendt er løfter og gyldne ord ikke nok til at overleve på.

Dertil kommer, hvad man kunne kalde den generelle udvikling inden for teaterlovgivningen, som dette lovforslag er det seneste udtryk for. Jeg har kaldt den seneste teaterlovgivning for en cementering af dansk teaterliv. Ud over loven om det kgl. teater og de 3 gamle landsdelsscener har folketinget for ikke ret lang tid siden vedtaget loven om Den københavnske Landsdelsscene, og nu får vi altså også loven om Det rejsende Landsteater.

Jeg er klar over, at der bag disse love ligger et ønske om at give disse teatre et mere solidt og stabilt økonomisk grundlag, og derfor har VS f. eks. også stemt for den københavnske landsdelssceneordning, ligesom vi er gået positivt ind i udvalgsarbejdet omkring Det rejsende Landsteater.

Men når jeg kalder det en cementering, er det bl. a., fordi de nævnte teaterområder i øjeblikket har en samlet bevilling på i alt ca. 110 mill. kr. statspenge ud over de garanterede amtskommunale tilskud. Til sammenligning er der 5-6 mill. kr. til børneteater, opsøgende teater, egnsteater og 1/2 mill. kr. til de turnerende voksenteatre, som ikke optages i Det rejsende Landsteater.

Hvor mange af disse teatre kan overhovedet eksistere uden for Det rejsende Landste-

ater for 1/2 mill. kr.? Ca. ét. Og det bliver så det teater, styrelsen for Det rejsende Landsteater kan vælge imellem, når og hvis der nogen sinde skal skiftes ud blandt de teatre, der bliver tilknyttet Det rejsende Landsteater. Eller vil man måske optage nogle af § 16-teatrene i Det rejsende Landsteater?

Teaterrådet har foretaget nogle sonderinger hos et par af disse teatre, men de har venligst frabedt sig at blive medlemmer af Det rejsende Landsteater. Først og fremmest fordi de ikke — og jeg skal tillade mig at citere fra tidsskriftet Teater, Film og TV:

„vil risikere at medvirke til en yderligere cementering af teaterlivet, idet vi hermed kunne fremstå som det nødvendige alibi, som på lidt længere sigt kunne bane vejen for en argumentation, der ville hindre forøgelse af tilskuddet til de teatre, der er omfattet af den nye § 16. Vi vil heller ikke anerkende, at et teater er nødt til at være med i en af de store teaterordninger for at kunne modtage offentlige tilskud af bare nogenlunde rimelig størrelse, så længe teatret har bred publikumstøtte. Vi ønsker at blive udenfor blandt andre gruppeteatre og herigennem bl. a. kæmpe for bedre levevilkår for disse teatre“.

Jeg er alvorligt bekymret for disse teaterområders fremtid, fordi gode viljer som sagt ikke er nok til at overleve på, og ministeren har skriftligt bekræftet, at §§ 15 og 16 er de eneste væsentlige teaterområder, der herefter ikke har en lovbeskyttet underskudsdekning.

Man kan som bekendt ikke spå om fremtiden, men når man ser på fortiden, kan man drage nogle konklusioner og have sine bange anelser. Det er jo ikke længe siden, vi så, hvor alt for let det var at udrydde et godt og levende foretagende som workshoppen. Er det en sådan skæbne, man har tænkt sig for § 16?

Umiddelbart kunne man synes, det er underligt, at netop disse teaterområder: børneteater, opsøgende teater og egnsteater, er blevet sorteper i dette spil. Det er et område, som har vundet meget stor anerkendelse fra såvel det nordiske Vasaseminar, Dansk Skuespillerforbund samt teaterforeninger og publikum i det hele taget. Det er et område, der af såvel ministeriet som de nævnte organisationer er blevet karakteriseret med ord som „kunstnerisk kraft, evne til at vise